

מסכת גדרים

פרק א'

א. כל כינוי גדרים כנירים, ות ramps כחרמים, ושבועות כשבועות, וזרות כזרות. ה אומר לחברו, מזרני מה, מפרקני מה, מראני מה, מרחקני מה, שאיני אוכל לה, שאיני טועם לה, אסור. מגדה אני לה, רביעי עקיבא היה חוכם בזאת להפmir. כנידי רשותים, גדר בזיר, ובקרבו, ובשבועה. כנידי כשרים, לא אמר כלום. כנבודתם, גדר בזיר ובקרבו:

ב. ה אומר לחברו, קומם קונה, קנס, הרי אלו כינויו לקרבו. תרחק, תרף, הרי אלו כינויו לחרם. נזיק נזית, פזית, הרי אלו כינויו לנזירות. شبוקה, שקוקה, גדר במוותא, הרי אלו כינויו לשביעה:

ג. ה אומר לא חליין לא אכל לה, לא כשר, ולא דמי, טהור, וטמא, נותר, ופגול, אסור. כאברה, כדרין, כעציים, כאשימים, כמזבח, כהיכל, כירושלים, גדר באחד מכל מוששי המזבח, אף על פי

שלא הוציא קרבן, הרי זה נדר בקרבון. רבי יהודה אומר, הוא אמר ירושלים, לא אמר כלום:

ד. הוא אמר, קרבנו, עולה, מנחה, חטאת, תודה, שלמים שאיני אוכל לה, אסור. רבי יהודה מתייר. בקרבון, בקרבון, קרבנו שאכל לה, אסור. לקרבון לא אכל לה, רבי מאיר אסור. הוא אמר לחבירו, קוגם פי המדבר עמה, ידי עושה עמה, רגלי מהלכת עמה, אסור: